

vesela. — Drž. poslanec Ghon, vsiljen slov. prebivalcem v Velikovskem okraji, brž ne od stopi, to pa zato, ker se boji, da pride za njim kak slov. poslanec. — Koroški dež. zbor se pritožuje, da ima južna železnica premalo vlakov od Maribora skozi Koroško v Tirole. Je resnica, toda tudi potovalcev ne dobi veliko. — Kranjski dež. zbor je sklenil novo lovsko postavo. Gg. lovci niso z njo posebno zadovoljni, tembolj pa kmetovalci. — Peščica nemških poslancev v dež. zboru v Ljubljani toži, da se poriva ondi nemščina v kot, dež. predsednik, baron Winkler, vgovarja tej pritožbi z vso pravico. Tudi na Kranjskem še sedi nemščina po gostem za mizo a domači, slovenski jezik ji še streže. — V Gorici, kakor drugje, kjer je liberalno starešinstvo, treba bode novega posojila, 250 000 gld. pa še bode zaprvo silo zadosti. — „Slov. jez“, politično društvo v Biljani, prosi za spremembo volilne postave. — V Opatiji prireja se ozdravilišče za c. kr. častnike. — Mestni zastop v Trstu nastavi v časih može za vodjo kake ljudske šole, ki niso po postavi za to; se ve, da stori to le takrat, če so „čiste laške krvi“. Tem večja pa je potlej žalost, če pride c. kr. vlada pa vrže take močeve s stola, ki nič ni za nje. — Dež. glavar v Kopru, dr. Vidulich ostane na svojem mestu, škoda! More biti bode pa posled bolj tudi hrv. poslancem nasproti. — Hrv. sabor ali dež. zbor v Zagrebu prične dne 4. novembra svoje delo. Večina je v njem madjaronska in torej ni za to, da se pričakuje kaj prida iz tega sabora. — Minister Tisza obdrži posle finančnega ministerstva. Mož torej čuti, da je on najbolji mož za to ter še najbrž pomore ogerskim blagajnicam do denarja. Žal, da drugi ljudje niso te misli.

Vunanje države. Sv. Oče so imeli v nedeljo dne 30. septembra, veliko črno sv. mešo v cerkvi sv. Petra. Navzočih je bilo prek 30.000 ljudi. — Ital. minister Crispi je dobil visoko odlikovanje od svetlega cesarja. Tudi ital. kralj mu je podelil visoko odlikovanje. Ni dvoma, da dobi enako tudi od nemškega cesarja, kedar pride v Rim. — Italija nič ne zaupa svoji sosedu, Francoski republiki. Hodi jima pa za Tunis, malo deželo v Afriki. Obé bi jo radi, doslej pa je še v rokah Turčije. — Francosko ministerstvo misli na nov volilni red za zbornico ali za drž. poslance, sodi pač, da še ni varno za republiko, če ostane pri dosedanjem volilnem redu. Mogoče, da dobijo poslanci večino, ki ne marajo republike in potem se prelevi republika v kraljestvo ali pa v cesarstvo. To bila bi seveda grozna nesreča ali ka-li. — V Nemčiji je hud krik nad možem, ki je izdal dnevnik pok. cesarja Friderika III. V tem dnevniku stoji marsikaj, kar ni ljubo ni Bismarcku ni onim nemškim vladarjem, ki so sedaj v „gornjenemški zavezi“ pod nemškim cesarjem. Mož je

sedaj že celo pod ključem, ime mu je dr. Heffken in je doma v Hamburgu. — Ruski car in carica sta se podala na jug v Kavkaske gore. — Ruski minister za drž. finance ali blagajnice kupuje srebro v tujih deželah in iz njega kuje se doma denar — srebrni rublji. — Čuje se, da se skliče Bolgarija dne 22. oktobra za neodvisno kneževino in da ste Nemčija in Avstrija s tem zadovoljni. Na to, kar porečete Rusija in Turčija, pa ni treba gledati, misli bojda sedanje bolgarsko ministerstvo. No to je pa vendar-le preveč za enkrat — dima. Stvar ni, da jo človek verjame. — V Srbiji si vtrjuje ministerstvo zaupanje pri ljudstvu, vendar pa mu to ne hodi posebno gladko, največ za to, ker še ne zna nihče, kaj bode s kraljico Natalijo. — V Albaniji čaka brž ko ne Turčijo kmalu delo, kajti tamošnji prebivalci se pripravljajo na to, da bi, čem prej mogoče, otrsli turški jarem raz sebe. — Zaroka grškega kraljeviča z mlajšo sestro nemškega cesarja je sedaj že gotova in je mogoče, da se sedanji kralj odpove vladanju. Kakor je podoba, ni mu veliko nikoli bilo za to. — V Zanzibaru se godi tamošnji nemški družbi, ki dela za to, da se tisti kraj podvrže Nemčiji, zadnji čas precej slabo. Kramarska Anglija ji je nevošljiva in od nje prihaja podpohovanje zoper Nemčijo med prebivalstvo.

Za poduk in kratek čas.

Kruci na Sekolovskem.

(Konec.)

V Koračicah je bila takrat najimenitniša hiša pri Ozmecu. Ondi so prenočevali čestokrat vinski kupci in drugi imenitni tujci in potovalci. Tudi tisto noč, ko so Kruci prišli, prenočeval je pri Ozmecu neki imeniten mož, ki je imel ogenj v srcu, v žepu pa denar in ostro nabit samokres. Ko izvé ta tujec, v kakšni nevarnosti so Koračani, vstane in gre iz hiše ter opazi po cesti gori in doli jezdečega vodjo, ki je z golo sabljo mahal in govoril: „Vse bo mrtvo, kar se gane“. Ta tujec zleze za plot, vzame svoj samokres in dene vodjo Krucev na muho, tako da se s konja zvrne, ko tujčev samokres poči. Na pozvavni krik vodjev priletijo Kruci skupaj, vzdignejo svojega vodjo, a ko vidijo, da je mrtev, privežejo ga za konja in zbežijo proti domu, misleč, da je kde za vesjo mnogo oroženih vojakov.

Da so vedeli, kam bi šli Kruci ropat, morali so imeti ogleduhe, ki bi preiskali, kde bi več česa našli in kod bi s svojim ropom varno hodili.

Nekega pomladanskega jutra, ravno ob času prve kopi, ko so bili močje in sploh močnejši ljudje v goricah, prijezdil je v Koračice gospod s svojim hlapcem, kakor se je kaj takšnega večkrat zgodilo, ne da bi se kdo temu

žudil. Na videz je bil ta gospod vinski kupec. Oblečen je bil gosposki, govoril pa je nemški in slovenski. Popraševal je, kdo še ima kaj vina, kakšno je in kakšno ceno ima. Prejezdil je že vse vrhe čez Lahonščak, Hujbar ter prišel v Velike (Ljutomerske) gorice.

Nek Koračan pa si je tisto jutro dobro oči umil ter je videl bolje nego vsi drugi. On je kmalu spoznal, da ta dva jezdec nista vinska kupca, ampak Kruca, ki si ogledujeta te kraje, da bi spet s svojimi tovariši prišla ropat. Zato on previdno hodi za njima in povsod ljudem na uho šepeta, kaj da on o teh ljudeh misli. Ko pridejo v Velike gorice, pravil je tajni spremljevalec teh jezdecov svoje mnenje tudi ondašnjim kopačem. Ti peljejo Zelenka, — tako se je bojša ogleduh imenoval — v neko klet, polno sladkega vina. Zelenko je bil vesel in dobre volje nič hudega sluteč. Njegov sluga pa je bil zunaj in konja čuval. Koračan je med tem zbral celo krdelo kopačev, ki so se od vseh strani bližali s svojimi motikami kleti, kder je Zelenko popival. Zelenkovemu slugi se je dozdevalo to jako sumljivo. Večkrat stopi v klet in opomni gospodarja, naj bi konje zasedla in odjezdila. A Zelenko je bil dobre volje in ni hotel slišati, da bi že odšel.

Naposled reče sluga Zelenku: „Gospod, zajezdite konja, zadnji čas je, kajti ljudje od vseh strani šumrajo“, to je, ljudje se zbirajo in trušč delajo. Gospod, že nekoliko vinjen, pa odgovori: „Naj ljudje šumrajo, ti le konja plavca drži“.

V tem pa že kopači z motikami planejo nad Zelenka, ki je v smrtni stiski klical: „Plavca, plavca!“ A ljudje so bili že njegovega slugo in konja plavca vjeli, njega pa so kot ogleduha Krucev z motikami ubili.

To so nekateri spomini, ki še se zdaj hranijo med ljudstvom iz tistega žalostnega časa, ko so cele trume rokovnjačev in roparjev hodile iz Ogorskega čez mejo pleniti in ropat, kakor sem že omenil, so največ trpeli prebivalci ob ogorski meji, oziroma večja sela blizu meje, kakor Središče, Ormož, Ljutomer, Veržej, vendar so se večkrat ti roparji podali tudi nekoliko dalje in tako so večkrat prišli tudi k Sekolovcem in tukaj spet največkrat v vesi, ki ob veliki cesti ležé, kakor ravno Koračice.

Lovro Janžekovič,
župnik Verženski.

Smešnica 40. Krčmar se toži gostu, da gre sedaj slabo s krčmo. Človek neki vse premalo iztoči. „Tako“, zateguje gost, „tako, premalo iztočite? Temu pa se pomaga prav lahko. Za to ni treba druga, kakor da se gostom dajo kupice — bolj polne“.

Razne stvari.

(Cesarjev god.) V stolni cerkvi v Mariboru so Nj. ekscelencija mil. knezoškof imeli dnes ob 9. uri o godu svitlega cesarja slovesno sveto mašo. Pri njej so bili c. kr. častniki, uradniki, šolska mladina in obilo vernega ljudstva.

(Sadna razstava.) V ponedeljek, dne 1. oktobra je svitli cesar odprl sadno razstavo na Dunaji. Sadje iz spodnjega Štajarja in Kranjskega dopada skorej najbolj obiskovalcem.

(Prve srečke.) Iz vrste srečnih sreček na razstavo v Celji podamo dnes po redu tehe desetero: 2203, 7219, 7010, 19.272, 4765, 11.104, 14.208, 11.550, 14.186, 12.237.

(„Savinjski sokol.“) Dne 7. oktobra ima „Savinjski sokol“ izredni občni zbor ob 3. popoldne na keglišči gostilne g. Jos. Lipolda v Mozirji. Na dnevnem redu je konečno sklepanje o tem, ali se izpremeni društvo v telovadno-gasilno društvo. Pravila so potrjena od vlade. Izvršujoči člani pridejo k zboru v društveni obleki.

(Razstava in nje srečke.) V ponedeljek, dne 1. oktobra, je bilo ob 2. uri popoldne srečkanje pri razstavi v Celji. Vseh 20.000 sreček se je bilo razprodalo, dobitkov pa se je nastavilo 386. Ostalih 19.014 srečk je torej propadlo. Dobitki so vkup vredni, kakor se pravi, 2000 gld. Najdražji dobiček je podoba svitlega cesarja iz srebra ter stane 1300 gld. Števila srečnih sreček priobčimo, kedar jih dobimo v roke.

(Vrli posli.) O razstavi v Celji je delila c. kr. kmetijska družba, pa tudi nje podružnica v Celji najvrlišim poslom, hlapcem in deklam tega okraja posebna darila. To je hvale vredno, kajti vrlih poslov število postaja zmerom bolj redko.

(Nevihta.) V čeraj, dne 3. oktobra, je bil ves den močen jug, v noči pa je nastal velik vihar in je menda precej škode napravil na strehah in na drevju. V Mariboru je precej pobitih streh, sicer pa je, ko to pišemo, rahel dež, vendar pa se nam ponuja že solnce in obeta se nam torej spremenljivo vseme.

(Mestna požarna bramba) v Mariboru razpošilja svoje letno izvestje in pobira ob enem po 1 gold. od stranke, h kateri ga prinese. Zoper to še sicer človek ne reče toliko, saj ima požarna bramba tudi stroškov, ali kar se potlej baha v svojem izvestji, da je „selbstlos“, to je, da ne išče ničesar za se, to je pač tudi le prazno bahanje.

(Bolne oči.) V naših dneh se toži velikokrat, da imajo otroci bolne oči in se ne zna, odkod da pride bolezen. Nemški zdravnik, dr. Foerster v Vratislavi, trdi, da pride le ta bolezen večkrat od tega, da je srajca okoli vratu pretesna.